

## UCHWAŁA Nr 330 RADY MINISTRÓW

z dnia 8 października 1963 r.

**w sprawie ogólnych warunków tworzenia, zasad organizacji i działania Instytutów naukowo-badawczych oraz wykonywania nad nimi nadzoru.**

Na podstawie art. 4 ust. 5 ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. Nr 12, poz. 60), zwanej dalej „ustawą”, Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Instytuty naukowo-badawcze, zwane w dalszym ciągu „instytutami”, mogą być tworzone, gdy zachodzi potrzeba prowadzenia prac naukowo-badawczych, mających na celu rozwój nauki i rozwój jednej dziedziny, gałęzi, branży, specjalności lub przedsiębiorstwa bądź też kilku pokrewnych gałęzi, branż, grupy przedsiębiorstw lub innych jednostek organizacyjnych.

2. Właściwy minister (kierownik urzędu centralnego) powinien zapewnić instytutowi odpowiednią kadre fachowców, odpowiednie pomieszczenia, aparaturę naukową, laboratoryjną, sprzęt oraz inne środki niezbędne do prowadzenia prac naukowo-badawczych.

3. Utworzenie instytutu następuje na wniosek właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego), zaopiniowany przez organy wymienione w art. 4 ust. 3 ustawy, a gdy instytut działać ma na rzecz dziedziny, gałęzi, branży lub specjalności występującej w kilku resortach, wniosek powinien być przedstawiony w porozumieniu z właściwymi ministrami.

§ 2. 1. Działalność instytutu powinna być powiązana z planową działalnością innych jednostek organizacyjnych określonej dziedziny nauki, określonej dziedziny, gałęzi lub branży gospodarki narodowej, dziedziny socjalnej, kulturalnej, administracyjnej lub innej.

2. Wytyczne w przedmiocie planowania działalności instytutów ustalają:

- 1) dla instytutów o problematyce technicznej, ekonomicznej i organizacyjnej — Komitet Nauki i Techniki w porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów, po zasięgnięciu opinii właściwych ministrów,
- 2) dla pozostałych instytutów — ministrowie sprawujący nad nimi nadzór w porozumieniu z Komitetem Nauki i Techniki oraz Komisją Planowania przy Radzie Ministrów.

Gdy wytyczne te dotyczą również prowadzenia podstawowych badań naukowych, należy ponadto zasięgnąć opinii Polskiej Akademii Nauk.

3. Instytut może podejmować wykonywanie prac naukowych i usługowo-badawczych oraz techniczno-usługowych, nie objętych planami, na podstawie umów zawartych ze zleceńdawcą lub na podstawie zlecenia jednostki nadrzędnej. Prace te nie mogą ograniczać zakresu i możliwości prowadzenia planowych prac naukowo-badawczych.

§ 3. Dyrektor instytutu, zarządzając całokształtem działalności instytutu, wykonuje w szczególności następujące funkcje:

- 1) występuje do rady naukowej instytutu z wnioskami i sprawozdaniami w sprawach objętych zakresem jej działania,
- 2) określa w ramach nadanego przez ministra statutu szczegółową organizację instytutu i nadaje mu regulamin,
- 3) jest zwierzchnikiem wszystkich jego pracowników, podejmującym decyzje w sprawach osobowych zgodnie z obowiązującymi w tym przedmiocie przepisami,
- 4) kieruje pracami podporządkowanych sobie bezpośrednio komórek organizacyjnych instytutu,
- 5) kontroluje działalność wszystkich jego ogniw organizacyjnych oraz
- 6) spełnia inne czynności zarządzania na podstawie obowiązujących przepisów.

§ 4. W statucie może być przewidziane stanowisko sekretarza naukowego instytutu, równorzędne ze stanowiskiem zastępcy dyrektora instytutu. Powoływanie i odwoływanie sekretarza naukowego następuje w trybie przewidzianym w art. 9 ust. 2 ustawy.

§ 5. 1. Rada naukowa instytutu, realizując zadania określone w ustawie:

- 1) inicjuje kierunki i problemy naukowo-badawcze wynikające z perspektywicznych i wieloletnich planów rozwoju danej dziedziny (gałęzi, branży) działalności gospodarczej lub innej,
- 2) czuwa nad powiązaniem tematyki prac naukowo-badawczych z zadaniami wynikającymi z planów działalności w tej dziedzinie (gałęzi, branży),
- 3) ocenia metody badawcze stosowane w instytucie,
- 4) rozpatruje i ocenia projekty planów i sprawozdania z działalności naukowo-badawczej instytutu i poszczególnych zakładów, analizując zwłaszcza efektywność naukowo-techniczną wykonywanych prac,

5) stawia wnioski w sprawach sposobu wykorzystania wyników działalności naukowo-badawczej, ze szczególnym uwzględnieniem prac nadających się do szerszego zastosowania w produkcji,

6) stawia wnioski w sprawach podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników naukowo-badawczych oraz opiniuje plany i programy doskonalenia kadr instytutu.

2. Na wniosek dyrektora instytutu, kierownika jednostki nadrzędnej lub właściwego ministra rada rozpatruje również inne zagadnienia, związane z działalnością naukowo-badawczą instytutu.

3. Dla przewodniczącego i członków rady ustanowiony być może w statucie okres kadencji.

4. Rada wybiera spośród swych członków zastępców przewodniczącego.

5. Szczegółową organizację pracy rady określa jej regulamin, uchwalony przez radę.

§ 6. 1. Kolegia, przewidziane w art. 11 ustawy, powinny być zwolywane w zasadzie w instytutach prowadzących w szerokim zakresie prace usługowo-badawcze lub projektowo-konstrukcyjne.

2. Zakres działania kolegium, określony w art. 11 ustawy, powinien obejmować opiniowanie i przedstawianie wniosków w sprawach planu działalności instytutu oraz jego realizację.

3. W skład kolegium wchodzi: dyrektor instytutu jako przewodniczący oraz, jako członkowie, zastępcy dyrektora, główny księgowy i powołani przez dyrektora kierownicy komórek organizacyjnych, jak również — w miarę potrzeby — inni pracownicy instytutu.

4. W posiedzeniach kolegium mogą brać udział z głosem doradczym: przedstawiciel organu nadrzędnego nad instytutem i przedstawiciel rady zakładowej związku zawodowego instytutu. Ponadto dyrektor może zapraszać na obrady kolegium przedstawicieli instytucji zainteresowanych w pracach instytutu lub współpracujących oraz wynalazców i racjonalizatorów.

5. Szczegółową organizację pracy kolegium określa jego regulamin uchwalony przez kolegium.

§ 7. 1. Strukturę organizacyjną instytutu ustalają: statut instytutu, określający podział na podstawowe komórki organizacyjne instytutu, oraz regulamin instytutu, określający podział podstawowych komórek organizacyjnych na wewnętrzne komórki organizacyjne i stanowiska pracy, szczegółowy zakres działania podstawowych komórek organizacyjnych oraz zasady współpracy między komórkami organizacyjnymi instytutu.

2. Do podstawowych komórek organizacyjnych instytutu należą komórki:

- 1) naukowo-badawcze: zakłady i samodzielne pracownie naukowo-badawcze,
- 2) techniczne lub analityczne: działy i samodzielne sekcje oraz warsztaty, stacje prób, zakłady produkcji doświadczalnej, także organizowane w formie gospodarstw pomocniczych,
- 3) funkcjonalne i obsługowe: działy i samodzielne sekcje.

3. Do wewnętrznych komórek organizacyjnych (ust. 1) należą: pracownie, sekcje, laboratoria itp., wchodzące w skład podstawowych komórek organizacyjnych (ust. 2).

4. W razie potrzeby mogą być tworzone oddziały instytutu poza jego siedzibą, zgodnie z wytycznymi, o których mowa w § 9 ust. 1.

5. Dyrektorowi instytutu może być podporządkowane bezpośrednio przedsiębiorstwo państwowe.

6. Wzorcowe statuty i regulaminy instytutów ustali Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki.

§ 8. 1. Minister sprawujący nadzór nad instytutem może podporządkować instytut podległemu sobie organowi ad-

ministracji państwowej, zjednoczeniu, przedsiębiorstwu albo innej instytucji państwowej, w zależności od przedmiotu i zakresu działania instytutu oraz potrzeb jednostek organizacyjnych, na których rzecz instytut działa. Wytyczne, o których mowa w § 9 ust. 1, określają szczegółowe zasady takiego podporządkowania.

2. Jednostka organizacyjna, której instytut jest podporządkowany, powinna zapewnić warunki niezbędne dla działalności instytutu. W szczególności do zadań jej należy:

- 1) ustalanie wytycznych dotyczących planów działalności instytutu,
- 2) nadzór nad realizacją prac instytutu,
- 3) czuwanie nad właściwą obsadą stanowisk kierowniczych i naukowych,
- 4) kontrola wykonania planu i gospodarki środkami,
- 5) kontrola kalkulacji cen i umów,
- 6) rewizja finansowo-księgową działalności instytutu,
- 7) zatwierdzanie sprawozdań finansowych.

§ 9. 1. Przewodniczący Komitetu Nauki i Techniki ustali w drodze zarządzenia ramowe wytyczne dotyczące warunków tworzenia instytutów, zakresu działania ich organów, struktury organizacyjnej i organizacji pracy.

2. Na podstawie wytycznych, o których mowa w ust. 1, właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą wydać szczegółowe wytyczne, dotyczące organizacji i trybu prac nadzorowanych instytutów, po zasięgnięciu opinii Komitetu Nauki i Techniki.

3. W szczególności właściwi ministrowie, w trybie określonym w ust. 2, mogą ustalić dla podległych ich nadzorowi instytutów wymagania kwalifikacyjne dla stanowisk, które mogą być obsadzane jedynie pracownikami naukowymi. Tryb i sposób ustalania wykazów tych stanowisk oraz zmian i uzupełnień tych wykazów powinien odpowiadać wytycznym ustalonym przez Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki.

4. W celu zapewnienia kompleksowego prowadzenia prac naukowo-badawczych przy współudziale zainteresowanych jednostek organizacyjnych należy stosować system porozumień, ustalających instytut (jednostkę) wiodący w zakresie opracowania i realizacji określonego tematu, problemu lub kierunku badań, według zasad określonych w wytycznych, o których mowa w ust. 1.

5. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac wydadzą zarządzenia określające zastosowanie do pracowników ogólnych organizacyjnych wydziałonych statutowo w instytucie, działających w formie gospodarstw pomocniczych — systemu wynagradzania według zasad obowiązujących w branży (specjalności), do której należy działalność danego gospodarstwa pomocniczego.

§ 10. Organizacja istniejących instytutów powinna być dostosowana do zasad ustalonych w niniejszej uchwale i do wytycznych, o których mowa w § 9 ust. 1, w terminie do dnia 31 marca 1964 r.

§ 11. Zaleca się organizacjom spółdzielczym wydanie dla nadzorowanych instytutów naukowo-badawczych, na które w myśl art. 34 ustawy rozciągnięto jej przepisy, wytycznych w przedmiocie odpowiedniego zastosowania do tych instytutów przepisów niniejszej uchwały i wytycznych, o których mowa w § 9 ust. 1.

§ 12. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Komitetu Nauki i Techniki oraz właściwym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz